

RETTEN PÅ FREDERIKSBERG RETSBOG

Den 9. juli 2019 kl. 16.00 holdt Retten på Frederiksberg offentligt retsmøde i retsbygningen.

Dommer Dan Bjerring behandlede sagen.

Sag BS-25462/2018-FRB

Copyright Management Services Ltd.
(advokat Jeppe Brogaard Clausen)

mod

B
(beskikket advokat Henrik Hein)

Af sagsøger, Copyright Management Services Ltd.'s (CMS), meddelelse af 18. juni 2019 fremgår:

”Parterne har forligt sagen ved sagsøgtes betaling af 56 kr. til fuld og endelig afgørelse af ethvert krav, der måtte udspringe af påståede krænkelse i sagens bilag 2 og bilag 25 (alle de film sagsøgte påstår at have krænket rettigheder til). Hovedforhandling den 21. juni bortfalder herefter. Sagsøgte anerkender ikke, at hun har krænket rettigheder til den påståede scene af den oplyste film eller andre værker og betaling sker alene for, at undgå at bruge en dag i retten. Parterne anmoder retten om at tage stilling til sagens omkostninger efter parterne har haft lejlighed til, at afgive indlæg herom.”

B har nedlagt påstand om, at CMS skal tilpligtes at betale sagsomkostninger med ikke under 60.000 kr., inklusiv moms.

B har ved processkrift af 18. juni 2019 til støtte herfor gjort følgende gældende:

"1. Ad) sagens udfald:

Sagsøger har i stævningen nedlagt påstand om, at sagsøgte skal dømmes til at betale kr. 7.500,00 samt pålægges at betale særegne sagsomkostninger til overvågning af IPadresser, retsafgift og advokatombkostninger til editionssag, omkostning til udlevering af oplysning om IP-adresse samt porto. De særegne omkostninger opgøres i stævningen til kr. 6.457,00.

Sagen er nu forligt, således at sagsøgte til fuld og endelig afgørelse af ethvert krav der udspringer af de påståede krænkelse, herunder særegne sagsomkostninger, betaler kr. 56 00.

I forhold til den nedlagte påstand om betaling af kr. 7.500,00, der udgør erstatningskrav for de påståede krænkelse, udgør forligsbeløbet – der alene accepteres rent kulancemæssigt fra sagsøgtes side – 0 74666%. Sættes forligsbeløbet i forhold til den nedlagte påstand om erstatning og de rejste krav på særegne omkostninger (kr. 7.500,00 + kr. 6.457,00, i alt kr. 13.957,00) udgør forligsbeløbet på kr. 56,00 alene 0 40123% af de rejste krav.

Med henvisning til Retsplejelovens § 313, stk. 2, nedlægger sagsøgte påstand om, at sagsøger skal pålægges at betale fulde sagsomkostninger til sagsøgte (Statskassen). Sagsøgtes påstand om frifindelse afviger således kun i "mindre betydelig grad" fra sagens udfald (betaling af kr. 56,00).

Dernæst nedlægger sagsøgte påstand om, at sagsøger pålægges at betale fulde sagsomkostninger (og mere end det), uagtet sagen hæves 3 dage før hovedforhandlingen. Der henvises her til Retsplejelovens § 314. Mere herom nedenfor.

2. Ad) Størrelsen af de sagsomkostninger sagsøger skal pålægges:

Sagen behandles efter reglerne om almindelig proces. Sagen er således trukket ud af "små-sags-processen".

Udgangspunktet er herefter, at sagsomkostninger fastsættes med udgangspunkt i Præsidenterne for Østre og Vestre Landsrets Notat om sagsomkostninger i civile sager (senest revideret juni 2018).

Det følger af de vejledende takster, at salæret, inklusive moms, ved en sagsgenstand på mellem kr. 0 og kr. 50.000 variere mellem kr. 12.500 og kr. 22.500. Det fremgår videre af notatet, side 2, 4. afsnit, at

“(b)eløbet kan fastsættes over.....det angivne interval, hvis sagen har været usædvanlig vanskelig... .”

Sagsøgte gør under nærværende sag gældende, at sagen har været usædvanlig vanskelig, Hertil kommer, at sagen har et ekstremt stort omfang. Sagsøger har under sagens forberedelse fremlagt i alt 7 processkrifter med i alt 42 bilag. Processkrifterne alene er på sammenlagt 50 A-4-sider. Bilagene har et langt større omfang. Sagsøgte har fremlagt i alt 4 processkrifter, og der er udvekslet påstandsdokumenter (hver på 6 A-4sider). Hvis man laver én samlet fil på Minretssag.dk med alle sagsakter fylder filen 1 13 MG-bit og der er — inklusive forligsteksten af d.d. — i alt 762 A-4-siders procesmateriale.

Sagen har endvidere været ekstremt tidskrævende for sagsøgtes advokat. Jeg vedhæfter en sagsaktivitetsoversigt af d.d. hvoraf fremgår, at jeg i perioden fra 18. oktober 2018 og til d.d. har brugt i alt 45,11 advokattimer på sagens behandling.

På ovenstående baggrund, er det sagsøgtes indstilling, at sagsøger pålægges at betale sagsomkostninger til sagsøgte (statskassen) med et beløb på ikke under kr. 60.000 00 inklusive moms. Sagen har således — uden at det kan lastes sagsøgte — haft et helt eksorbitant omfang.

3. Ad) Fri proces og advokatbeskikkelse:

Jeg er beskikket som advokat for sagsøgte i medfør af retsplejelovens § 259, stk. 3, 2. pkt.

Jeg har — ved sagens opstart — tillige søgt om fri proces til min klient. Civilstyrelsen afslog i afgørelse af 24. maj 2019, og med henvisning til, at styrelsen ikke fandt, at der var udsigt til, at min klient kunne få medhold i sagen (??!!), min klients ansøgning. Styrelsens afgørelse er indbragt for Procesbevillingsnævnet, der træffer afgørelse i sagen på et møde den 27. juni 2019. Procesbevillingsnævnet er naturligvis orienteret om sagens udfald (forliget).

Jeg anmoder derfor Retten på Frederiksberg afvente Procesbevillingsnævnets afgørelse, før der træffes afgørelse om omkostningerne i sagen. Jeg går således stærkt ud fra, at Procesbevillingsnævnet bevilger min klient fri proces.”

CMS har nedlagt påstand om, at B skal betale delvise sagsomkostninger til CMS, jf. retsplejelovens § 313, stk. 1, subsidiært, at ingen af parterne skal betale sagsomkostninger til modparten, jf. retsplejelovens § 313, stk. 1.

Ved processkrift af 27. juni 2019 har CMS til støtte herfor anført:

”På retsmødet den 27. september 2018 besluttede retten, at sagen skulle behandles efter de almindelige regler for civile sager, og sagens omkostninger bør derfor fastsættes på baggrund af Landsrettens vejledende takster for proceduresager med en sagsgenstand på op til 50.000 kr., hvilket som udgangspunkt er omkostninger mellem 10.000 og 18.000 kr.

1. Parternes forlig af 18. juni 2019

Det fremgår af forliget af 18. juni 2019, at B skal betale 56 kr. til CMS.

CMS havde udtaget stævning med et påstandsbeløb på 7.500 kr., hvilket også var CMS’ påstand ved afslutningen af sagens forberedelse og endelig fastsat i påstandsdokumentet af 7. juni 2019.

Påstandsbeløbet var fra CMS’ side fastsat skønsmæssigt til 7.500 kr., svarende til et rimeligt vederlag for B’s krænkelse af én film, der blev delt med mere end 100 brugere i et fildelingsnetværk.

De yderligere omkostningerne på 6.457 kr., som B har henvist til i sit omkostningsindlæg, har således aldrig været en del af CMS’ påstandsbeløb i sagen.

Parterne var imidlertid ikke enige om beregningen af det rimelige vederlag.

B har i sit processkrift af 11. marts 2019 i sag BS-25462/2018-FRB argumenteret for, at en eventuel godtgørelse for den påtalte krænkelse af én film, som CMS har rettighederne til, må beregnes til to krænkelse af én scene i filmen og maksimalt kan udmåles til 56 kr.

CMS valgte at indgå forlig i sagen i overensstemmelse med den maksimale godtgørelse beregnet af B af rent procesøkonomiske årsager, da det blev vurderet, at CMS’ omkostninger ved en fortsættelse af sagen og gennemførelse af hovedforhandlingen ville væsentligt overstige det beløb, som CMS formentlig ville blive tilkendt i tilfælde af fuldt medhold i sagen.

Påstandsbeløbet i sagen var 7.500 kr., og CMS har under sagen udover medgået advokatsalær siden sagens anlæg i juli 2018 og omkostninger til indsamling af dokumentation for de konstaterede krænkelse tillige afholdt udgifter for 8.293,75 kr. til oversættelse af dokumenter (jf. faktura i bilag 34).

CMS forventede yderligere omkostninger til tolkning af en medarbejder fra MaverickEye UG's vidneforklaring under hovedforhandlingen samt til vidnets arbejdstid, flyrejse til og fra Danmark samt hotelophold.

2. Forligets indhold – betaling og krænkelsesnes ophør

CMS hensigt med sagen mod B var dels at sikre, at de ophavsretlige krænkelse fra B's internetforbindelse blev bragt til ophør, og dels at B skulle betale et rimeligt vederlag for den krænkelse, som skete d. 7. oktober 2016 (bilag 1).

Ved sagens forlig opnåede CMS, at begge hensigter blev opnået.

CMS har sikret ophøret af knap 2 år og 4 måneders regelmæssige registrerede krænkelse af adskillige ophavsretlige værker, jf. bilag 2 og bilag 25, som CMS bistår med håndhævelsen af.

CMS kontaktede B ved brev den 26. juli 2017 og sammenholdt med registreringerne i de fremlagte logs, jf. bilag 2 og bilag 25, hvor det fremgår, at den seneste krænkelse er registreret den 13. maj 2018, kan det lægges til grund, at krænkelse siden er ophørt på IP-adressen.

CMS har dermed sikret ophøret af krænkelse over B's IP-adresse og samtidig fået den maksimale godtgørelse beregnet af B.

Efter en samlet vurdering af forliget i forhold til parternes påstande og anbringender, gøres det gældende, at CMS må anses som at have fået delvis medhold i sin påstand. CMS skal derfor ikke anses som tabende part, jf. retsplejeloven § 312, stk. 1.

Den beløbsmæssige vurdering af forliget i forhold til parternes påstande er ikke i sig selv afgørende for, hvilken af parterne der kan siges at have fået mere medhold end modparten.

Der henvises til Højesterets afgørelse i U.2012.3303H, som omhandlede erstatning, hvor både ansvarsgrundlag og tabsopgørelsen var omtvistet, og hvor der kunne tilkendes sagsomkostninger til sagsøger, selvom et forlig udmøntede sig i et betydeligt mindre beløb end påstået.

CMS henviser desuden til Vestre Landsrets afgørelsen U.2009.1306V, hvor landsretten, efter sagsøger fik medhold for ca. 6 % procent af

påstandsbeløbet, pålagde sagsøgte at betale sagsomkostninger til sagsøger.

3. Sagsomkostningernes størrelse

For så vidt angår størrelsen af sagsomkostningerne skal det samlet bemærkes, at CMS til brug for fastsættelse af sagsomkostningerne i sagen er fremkommet med oplysninger i stævningen, samt at alle udgifter har været fornødne til sagens forsvarlige forberedelse og udførelse.

I henhold til fastsættelsen af udgiften til advokatbistand, henviser CMS til sagens værdi, karakter, forløb og udfald, herunder at sagen blev forligt kort før hovedforhandlingen, men efter afholdelse af telefonmøder.

Ud over udgifter som CMS har haft til sagens forsvarlige udførelse, har sagen også påført CMS udgifter i øvrigt. Som nævnt har B under sagen opfordret CMS til at fremlægge en oversættelse til dansk af bilag 8, 14, 15 og 20, der er affattet på engelsk.

Til opfyldelse af opfordringen har CMS haft en udgift på 8.293,75 kr. til oversættelsen, jf. bilag 34.

Henset til tidspunktet for forliget kort før hovedforhandling, delvis betaling af vederlag, ophøret af registrerede krænkelse, en samlet løsning af flere film samt udgift til oversættelse, findes et beløb på mellem 2.000-3.000 kr. i delvise sagsomkostninger til CMS, at være passende.

I en lignende sag fra Retten i Kolding, som i indeværende sag med et påstandsbeløb på 7.500 kr., retsbog af 7. juni 2019, jf. **bilag 43**, blev sagsøgte, på baggrund af et forlig på 6.000 kr., tilpligtet at betale kr. 9.250 i sagsomkostninger, hvoraf 8.750 kr. udgjorde omkostninger til advokat. Sagen blev som i nærværende sag, behandlet uden for reglerne om småsagsprocessen i retsplejelovens kapitel 39.

Supplerende henviser CMS til en lignende sag for Retten i Holbæk, retsbog af 13. november 2018, jf. **bilag 44**, hvor påstandsbeløbet lød på 5.000 kr., hvor sagsøgte blev tilpligtet at betale kr. 10.500 i sagsomkostninger, hvoraf 10.000 kr. udgjorde omkostninger til advokat. Sagen blev, som i nærværende sag, behandlet uden for reglerne om småsagsprocessen i retsplejelovens kapitel 39. CMS henviser endvidere til den tidligere fremlagte retsbog fra Retten i Roskilde af 2. januar 2018, bilag 23.

CMS anser ikke nærværende sag for usædvanlig vanskelig, og CMS ser ingen grund til at sagsomkostningerne i denne sag, i overensstemmelse med de ovennævnte retsbøger, overstiger Landsrettens vejledende takster.”

Ved processkrift af 3. juli 2019 har B heroverfor anført:

”Det forhold, at sagsøger vælger at frafalde langt størstedelen af det påståede krav af ”procesøkonomiske årsager” er helt uden betydning for fastsættelsen af sagens omkostninger.

Sagsøgte afviser, at sagsøger på nogen som helst måde har fået medhold i nogen del af sagen. Sagsøgte afviser således fortsat at hun på noget tidspunkt har krænket rettigheder til nogen film.

Ved fastsættelsen af sagsomkostningerne skal retten derfor lægge til grund, at sagsøgte har vundet sagen (sagens udfald).

For så vidt angår størrelsen af de sagsomkostninger, som skal udmåles under sagen, henviser jeg som beskikket advokat for sagsøgte til Højesterets kendelser af 27. maj 1999 og 31. marts 2015, gengivet i UfR 1999.1414/2H og UfR 2015.2301H (vedlægges som **bilag N**). Det fremgår af de 2 kendelser, at det salær der tilkendes en advokat, som er beskikket for en part, der har fri proces, efter retsplejelovens § 334, stk. 2 (tidligere § 336c, stk. 1) skal fastsættes *med udgangspunkt* i de vejledende salærtakster, men således, at der *tillige* kan tages hensyn til 1) *det opnåede resultat*, 2) *sagens beskaffenhed* og 3) *arbejdets omfang*.

Som allerede anført har sagsøgte vundet sagen. Så sagens udfald taler for, at de vejledende takster kan fraviges.

Dernæst har sagen et enormt omfang, og omhandler en lang række spørgsmål af såvel faktisk som retlig karakter.

Endelig har det – som følge af sagens enorme omfang – været nødvendigt for sagsøgtes beskikkede advokat at anvende et meget stort tidsforbrug på sagens behandling. I tilslutning hertil gøres det særskilt gældende, at den anvendte tid har været *nødvendig* til sagens forsvarlige udførelse, hvorfor der netop af den grund skal ske forhøjelse af salæret udover de vejledende salærtakster.”

Ved processkrift af 4. juli 2019 har CMS heroverfor gjort gældende:

”B har ved indlæg af 3. juli 2019 oplyst, at hun har fået bevilget fri proces af Procesbevillingsnævnet.

B har samtidig argumenteret for et meget højt salær "som følge af sagens enorme omfang", og at det har "været nødvendigt for sagsøgtes beskikkede advokat at anvende et meget stort tidsforbrug på sagens behandling."

Sagen mellem CMS og B om ansvaret for ulovlig download og fildeling via internettet blev udtaget af småsagsprocessen ved kendelse af 27. september 2018.

Østre Landsret er imidlertid af den opfattelse af sådanne sager, hverken er retligt eller teknisk kompliceret, hvilket efter CMS' opfattelse bør indgå i fastsættelsen af sagens omkostninger, herunder i vurderingen af det af sagsøgte advokats oplyste tidsforbrug.

Østre Landsret har den 28. juni 2019 truffet afgørelse i en lignende sag vedrørende en abonnents ansvar for ulovlig download og fildeling via internettet. Afgørelsen vedlægges som **bilag 45**.

I den lignende sag besluttede Københavns Byret den 21. januar 2019, at sagen fortsat skulle behandles efter reglerne om småsager. Abonnenten indbragte beslutningen for Procesbevillingsnævnet, som den 25. marts 2019 gav tilladelse til kære af afgørelsen til Østre Landsret.

Østre Landsret har ved kendelse af 28. juni 2019 stadfæstet Københavns Byrets afgørelse og samtidig udtalt sig om rækkevidden af sagens betydning. Landsretten udtaler i den forbindelse:

"Landsretten finder, at sagen – i hvert fald på sit nuværende stadie – ikke indeholder sådanne komplicerede faktiske eller retlige omstændigheder, som bevirker, at sagens videre behandling skal ske uden anvendelse af reglerne i kapitel 39. Landsretten finder endvidere, at sagen ikke har særlig betydning for en part ud over påstanden." [min fremhævelse]

Procesbevillingsnævnets tilladelse af kære til Østre Landsret har således med landsrettens kendelse afklaret procesformen for sager om ansvar i forbindelse med ulovlig fildeling af ophavsretligt beskyttede filmværker. Det er landsrettens opfattelse, at sagerne ikke indeholder sådanne komplicerede omstændigheder, hverken faktisk eller retligt, at sagerne skal udtages af småsag-processen.

B kan for byretten have haft en rimelig grund til at føre proces, hvorfor hun også er meddelt fri proces, men B's advokats argumenter for, at sagens har haft et "eksorbitant omfang" synes uforeneligt med Østre Landsrets generelle vurdering af sagernes karakter."

Ved processkrift af 4. juli 2019 har B heroverfor gjort gældende:

"Sagsøgte afviser, at Østre Landsrets kendelse af 28. juni 2019 (bilag 45) kan tillægges nogen betydning ved fastsættelsen af sagsomkostningerne under nærværende sag.

For det første har Retten på Frederiksberg i kendelse af 27. september 2018 besluttet at nærværende sag — på baggrund af en konkret vurdering af sagens faktiske og retlige forhold — ikke skal behandles efter reglerne om småsager. Kendelsen blev ikke påkæret af sagsøger.

For det andet er det ikke muligt, på baggrund af indholdet af kendelsen fra Østre Landsret af 28. juni 2019, at konstatere, om de påberåbte anbringender og beviser er identiske med de påberåbte anbringender og beviser under nærværende sag. Østre Landsrets kendelse er truffet på baggrund af de konkrete forhold i sagen og har derfor ikke generel præjudikatværdi i forhold til alle de mange sager, der i øvrigt er anlagt ved domstolene i hele Danmark. At kendelsen er afsagt på det konkrete grundlag understreges af landsrettens præmisser ("i hvert fald på sit nuværende stadie"). Der er derfor ikke grundlag for at udlede, at de af sagsøger anlagte sager "hverken er retligt eller teknisk kompliceret." Det må bero på en konkret vurdering fra sag til sag. Og den vurdering foretog Retten på Frederiksberg i kendelsen af 27. september 2018.

Det er så i øvrigt et faktum, at sagen har et eksorbitant omfang. Efter fremkomsten af sagsøgers processkrift 6 er der oploadet i alt 823 sider procesmateriale på Domstolsportalen.

Afslutningsvis vedhæftes en ajourført sagsaktivitetsoversigt, hvoraf fremgår, at jeg — siden fremkomst af mit første omkostningsindlæg af 18. juni 2019 — har brugt yderligere 2,93 timer på sagen. Det samlede tidsforbrug udgør derfor 48,04 timer."

Retten bemærker, at B efter forligets indhold skal anses for at have vundet sagen, både i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt CMS har kunnet gøre et krav gældende, og i forhold til spørgsmålet om dette kravs størrelse i givet fald.

Retten bemærker herved, at det udtrykkeligt fremgår af forliget, at B ikke har anerkendt at være ansvarlig for nogen form for rettighedskrænkelse, hverken i forhold til den filmscene, sagen drejer sig om, eller i forhold til en lang række andre film, som sagen udtrykkeligt ikke drejer sig om, og som derfor allerede af

den grund er uden nogen som helst betydning for vurderingen af sagens udfald og fastsættelsen af sagsomkostninger.

Retten bemærker desuden, at forligsbeløbet på 56 kr. ses at svare til det beløb, som B i sine processkrifter har gjort gældende højst ville kunne komme på tale, svarende til to krænkelse ved to gange at have downloadet samme scene fra den omhandlede pornofilm, uden at betale, men således uden at have foretaget krænkelse i øvrigt i form af fildeling.

Retten bemærker endvidere, at det er åbenbart, at det forhold, at Østre Landsret ved kendelse af 28. juni 2019 har fastslået, at en anden sag ikke skal behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 39, er uden betydning for spørgsmålet om fastsættelse af sagsomkostninger i denne sag. Der foreligger da heller ingen nærmere oplysninger om sammenligneligheden af nærværende sag og den sag, som landsretten har taget stilling til.

Retten finder imidlertid anledning til i øvrigt at bemærke, at nærværende sag på anmodning fra CMS ved kendelse af 27. september 2018 overgik til behandling efter de almindelige regler for civile sager.

Tilsvarende anmodninger fra CMS er endvidere taget til følge af Retten på Frederiksberg så sent som den 20. december 2018 i tilsvarende sager, hvor CMS havde gjort gældende, at "sagen har en sådan faktisk og retlig kompliceret art, at den skal behandles efter reglerne for almindelige civile sager og derfor løftes ud af småsagsprocessen", og at der "i lignende sager er udviklet en fast praksis om, at sagen tages ud af småsagsprocessen."

Det fremgår ikke af landsrettens kendelse af 28. juni 2019, om landsretten var bekendt med denne faste byretspraksis, hvorved bemærkes at Københavns Byrets kendelse i den sag, som landsretten tog stilling til, er afsagt den 21. januar 2019 og påstået stadfæstet af CMS.

Det fremgår heller ikke af landsrettens kendelse, om landsretten i givet fald var af den opfattelse, at forholdene havde ændret sig således, at der ikke længere var grundlag for at opretholde den faste praksis, eller om landsrettens kendelse er udtryk for, at disse sager – som generelt udgangspunkt – ikke på noget tidspunkt har opfyldt betingelserne for at kunne løftes ud af småsagsprocessen.

Det fremgår endvidere heller ikke, om landsretten var bekendt med, at CMS havde tabt mere end én af disse sager i byretten, herunder nærværende sag og Retten på Frederiksbergs sag BS-31445/2018, hvoraf i hvert fald dommen af 22. maj 2019 i sag BS-31445/2018 afspejler, at sagerne – efter omstændighederne – rejser særlig komplicerede faktiske og retlige spørgsmål.

Det drejer sig f.eks. om spørgsmålet om, hvorvidt sagerne overhovedet kan fremmes efter Østre Landsrets afgørelse af 7. maj 2018 i 20. afdelings sag nr. B-2451-17 og sag nr. B-2458-17 (gengivet mere end ét år senere i U 2019.2019 Ø) og dernæst i givet fald bl.a. spørgsmålet om, hvorvidt bevisbyrden kan løftes uden syn og skøn og førelse af vidner, herunder bl.a. i forhold til MaverikMonitors og Bit-torrent-klienters virkemåde.

Forliget i nærværende sag ses da også at afspejle, at bevisbyrden – efter omstændighederne – ikke kan løftes uden sådanne beviser, idet CMS i sit processkrift af 27. juni 2019 netop har anført, at CMS alene indgik forliget af procesøkonomiske grunde, da CMS ”forventede yderligere omkostninger til tolkning af en medarbejder fra MaverickEye UG’s vidneforklaring under hovedforhandlingen samt til vidnets arbejdstid, flyrejse til og fra Danmark samt hotelophold” (uagtet i øvrigt, at CMS ikke på noget tidspunkt forinden havde angivet, at man ønskede at føre et sådant bevis, og uagtet at CMS i tilfælde af fuld medhold i sagen som udgangspunkt ville have haft krav på dækning af denne omkostning, jf. retsplejelovens § 316, stk. 1).

Førelsen af nærværende sag, der altså på CMS’ egen foranledning – og med rette – er løftet ud af småsagsprocessen, sammenholdt med landsrettens konkrete afgørelse af 28. juni 2019, som i øvrigt indeholder et forbehold for, at byrettens sag på et senere stadie i forberedelsen kan ændre karakter, således at den ikke længere skal behandles efter reglerne i retsplejelovens kapitel 39, giver således ikke grundlag for at fastslå, at det er B, der må anses som ansvarlig for, at nærværende sag har fået det omfang, den har, eller for i øvrigt at tilkende et mindre beløb end ellers i sagsomkostninger, svarende til at sagen var blevet behandlet som en småsag.

B skal herefter tilkendes fulde sagsomkostninger.

Ved fastsættelsen af det passende beløb til erstatning af udgifter til advokatbistand, jf. retsplejelovens § 316, stk. 1, skal der lægges vægt på sagens værdi, omfang og karakter. Retten bemærker herved, at sagen – i forhold til sagens værdi – har haft et betydeligt omfang og en betydelig grad af kompleksitet. Der skal imidlertid også lægges vægt på, at sagen, efter parternes indlevering af påstandsdokumenter, blev forligt 3 dage inden, hovedforhandlingen skulle have fundet sted.

Efter en samlet vurdering finder retten herefter, at beløbet til erstatning af udgifter til advokatbistand passende kan fastsættes til 20.000 kr., inklusiv moms. Beløbet skal betales til statskassen, da B har fri proces.

Retten bestemmer på denne baggrund, at Copyright Management Services Ltd. inden 14 dage skal betale 20.000 kr. i sagsomkostninger til statskassen.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.

Sagen sluttet.